

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden (sidste Behandling) af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en under 1. September 1925 i København afsluttet Venskabs-, Handels- og Skibsfartstraktat mellem Danmark og Siam med dertil hørende Slutprotokol og Protokol angaaende den Jurisdiktion, som finder Anvendelse paa danske Statsborgere i Kongeriget Siam.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3356).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Forslag til Rigsdagsbeslutning sattes til Forhandling.

Udenrigsministeren (Moltke): Jeg takker det høje Ting for den hurtige og velvillige Behandling af denne Sag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslag til Rigsdagsbeslutning (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 82 Stemmer.

Formanden: Da der er nu vedtaget en enslydende Beslutninger af begge Ting, vil der blive givet Udenrigsministeren Meddelelse herom.

Da Indenrigsministeren maa deltage i Mødet i Landstinget, skal jeg foreløbig forbigaa den under Nr. 3 paa Dagsordenen opførte Sag.

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i de for Statsanstalten for Livsforsikring gældende Bestemmelser om Tariffer, Bonus og Reservefond.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 61).

Sagen sattes til Forhandling.

Valdemar Olsen: I forrige Samling havde vi her til Behandling et Lovforslag om Statsanstalten for Livsforsikring, hvorefter dens Bestyrelse skulde have en større Frihed til at administrere Anstalten end hidtil, særlig med Hensyn til Fastsættelsen af Præmierne. Forslaget var vedtaget i Landstinget, men begrundet paa Uenighed

mellem Partierne her i Folketinget blev det ikke gennemført inden Samlingens Slutning. Der foreligger nu her et Forslag, der gaar i lignende Retning, men dog ikke saa langt som det forrige Forslag. Det foreslaas at nedsætte Statsanstaltens Præmier. Af Oplysningerne i Motiverne fremgaar det, at Dødeligheden ikke er saa stor som tidligere, og der betales højere Rente af Statsanstaltens Midler, end der fra først af var beregnet. Derfor passer de Beregninger, som man foretog ved Anstaltens Oprettelse, ikke længere, og man mener at kunne nøjes med billigere Præmier. Forslaget gaar da ud paa en Nedsættelse af Præmierne samt en forandret Beregning af Bonusudbetalingen og om Henlæggelser til Reservefonden. Hovedsagen er dog Præmiernes Nedsættelse. De nedsættes dog kun for de Forsikringer, der tegnes efter 1. Januar 1926. De gamle Forsikrings Præmier nedsættes derimod ikke, Stillingen for dem bliver i det hele den samme som hidtil, ogsaa hvad Bonusudbetalingen angaar. Nedsættelsen for de nye Forsikringstageres Præmie vil naturligvis bevirke, at Bonus ogsaa gaar ned for disse nye forsikrede, medens de nuværende forsikredes Bonus vedblivende beregnes efter den gamle Fremgangsmaade. Jeg mener, at et saadant Forslag maa modtages med Velvillie fra alle Partiers Side, særlig paa et Tidspunkt, hvor man overalt raaber paa Prisnedsættelser. Det maa derfor paaskønnes, at Statsanstalten selv tager Initiativet til at nedsætte Prisen paa en Livsforsikring som Livsforsikring. Det er for øvrigt karakteristisk nok, at det netop er Livsforsikringsanstalten, der her tænker paa at nedsætte Priserne, thi intet dansk Livsforsikringsselskab har under Krigen forhøjet sine Præmier, medens som bekendt alle andre Livsforsikringer er sat op. Og nu gaar Statsanstalten endda ned med Præmierne, forhaabentlig til Efterlignelse for de private Selskaber. Derfor tror jeg, at Forslaget vil faa en let Gang gennem Rigsdagen, og jeg vil anbefale, at det gøres færdigt saa hurtigt, at Statsanstalten, som det er paatænkt, kan nedsætte sine Præmier fra den 1. Januar 1926.

Kragh: Da vi sidste Gang, det var i forrige Samling, havde et Lovforslag til Behandling her angaaende Statsanstaltens Forhold, var det paa et Tidspunkt, da Arbejdet foregik under et meget stærkt Højtryk. Med det Forslag, der her foreligger, tilsigter man jo at bringe til Udførelse det, der var det første Formaal med det Lovfor-